

גנבים בימים

בר פדוני אלמוני (לשעבר פליקס אלמונוביץ), מוכר אגודת הבודהיסטים, נתפס בשעה שגנב מקומה של בנק סכום של 34865 לירות ו-357 אנורות. בשעה שנעצר, נמצא הסכום המדוייק בכיסו. הנהלת הבנק זיהתה את השטרות הגדולים, שמספרם היה רשום בפנקסיה. שלד"ה עדי, שראתה בשעת מעשה, מסרה עדות מפורטת במישטרה. מר אלמוני עצה מו מסר בעת המעצר, לפני שניעור בתורה מתה, כי הכסף נועד לממן את פעולות האגודה הבודהיסטית. קיים חשש המור כי התכוון להתחלק בכסף עם כמה מעסיקי האגודה.

מה יהיה תוכן ההצעה הנגרשת אותה ימסרו ראשי אגודת הבודהיסטים במסיבת העיתונאים, שעות אחת אחרי המעצר?

לפי התקדים שנקבע השבוע בפרשת שפיגל, יוכלו לבחור בין כמה וכמה אפשרויות. למשל:

● "אנו מזועזעים מן ההתקפה הפרוצה על ציבור הבודהיסטים, שנערכה בימים אלה עלידי חוגים שונים, בעלי כוונות זדוניות שקפוזות. ציבור הבודהיסטים דוחה את השמצות השפלות בשאט-נפש, ועונד לימין מזכירו, שנפל קורבן לעלילת-הרם".

● "אגודת הבודהיסטים פנתה אל יועצה המישטרי, כדי לברר את האפשרות לתבוע לדין את המשמיצים הגלויים".

● "אגודת הבודהיסטים הריצה מברק בהול אל ראשיה-המשלה, בחביעה נמרצת לפטר מיד את מפקדיה-המישטרה המעורבים בפרשה עכורה זו, שנתנו את ידם למסעי השמצות מתועב וחסרת-קידים נגדה".

● "מאתר שהעניין כולו הוא בגדר טוב יודיעה, אנו נמנעים נכלל תגובה. נסי תפק בשלב זה בציון העובדה שהעניין כולו הוא שקר גס".

● "אנו ממתינים פעל על דעת עצמה בניו אחרי שנקבל מימצאם אלה, נעיין בהם בכבוד-ראש".

● "מר אלמוני פעל על דעת עצמה בניו גוד לעמדתה המוצהרת של האגודה, הידועה ברבים. על כן הושעה אמש מתפקידו, עד להודעה חדשה".

● "מר אלמוני? מי זה?"

אין גבול לחוביה של צמרת המפ"לגה הדתית-לאומית. הנה היא עומדת לפנינו, עירום וערייה. תחת להימלט על נפ"שה, תחת לכסות את מערומיה, לפחות בכ"פוט ידעה, תחת להסתתר בחור הקרוב כי יותר — היא עומדת במקומה, מפרסמת הצהרות חסרות-בושה, מגנה את משמיציה ומאיימת עליהם במשפטים.

הנה נתגלתה פרשת-שחוד בממדים עצור מים. הנאשם העיקרי עומד בראש רשימת המועמדים של המפלגה בכנסת, והוא פקיד בכיר מטעם המפלגה במשרד ממשלתי. הכ"סך נגנב מחולים כרוניים שאין תקצוב לאישפוזם, מהוליו-נכס המסתובבים חופ"יים בחוצות, מהוסר אמצעים. כל החוטים שובלים אל ראשיה-המפלגה עצמם, ועדיין לא ברור איוה חלק מן הכסף נועד למפ"לגה, ואיוה חלק לעסקנים עצמם.

ככל מדינה הגונה בעולם, היה השר נאלץ להתפטר מכחונתו בו במקום, לקחת עמו את פגזו ואת מנהל משרדו.

ככל מדינה מתוקנת היו האדונים שפירא, רפאל ושור"י נאלצים להציע מייד לכנסת לבטל את חסינותם, כדי לאפשר למישטרה להקדים ולהחליט אם יש מקום להעמידם לדין פלילי.

ככל מדינה תרבותית היתה הממשלה מקימה ועדת-חקירה בלתי-תלויה בדרג על"יון, כדי לקבוע מה אחריותם של ראשי המדינה ושאר האישים, כמו שדי קולק ושמעון פרס, ששמיתיהם כבר השתרבבו לפרשה.

בקיצור — המטאטא הגדול היה נכנס לפעולה. ראשים היו נופלים. קארייריות היו מסיימות. מפלגות

היו מתערערות. אולי היתה מתפרקת את הממשלה עצמה.

כך קרה בארצות-הברית, כאשר התפור צצה פרשת גולדפיין — פרשה פחות חשור בה ופחות מזוהמת מזו. שרמן אדמס, ידידו העיקרי וראש מישורו של הנשיא אייזנ"הואר, נאלץ להתפטר ונעלם מן האופק. גול"דפיין הלך לבית-הסוהר, לתקופה ארוכה. עשרות פוליטיקאים חוסלו בין לילה.

כך קרה בבריטניה, כך קרה בצרפת, כך קרה בגרמניה המערבית, כך קרה באיטליה.

כך לא קרה בישראל.

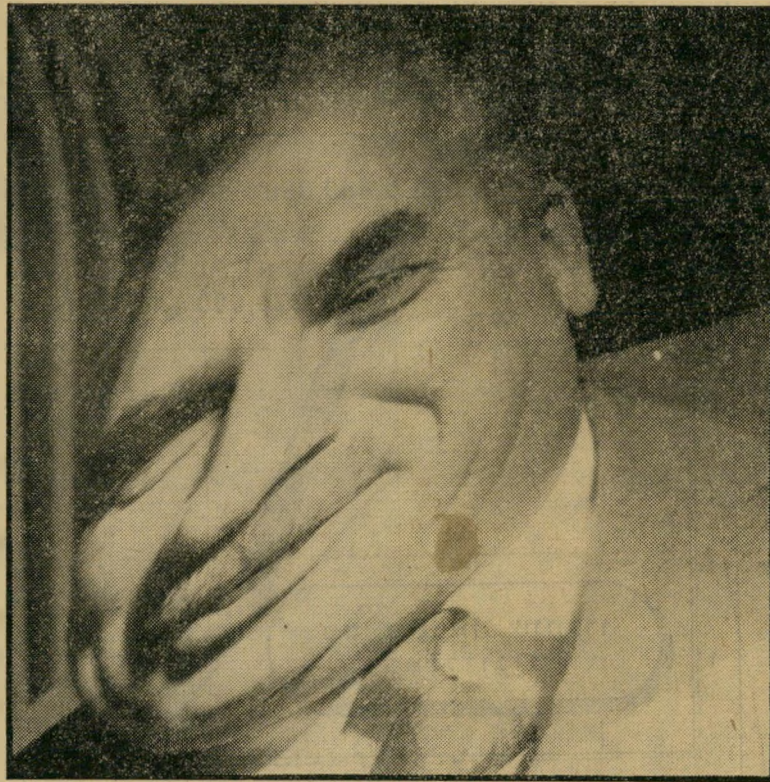
לא, כך לא קרה בישראל. בישראל קורים דברים אחרים לגמרי. איש אינו מתפטר. איש אינו מותר על חסינות. איש

ושם צצו הצעות, מנומסות ומגומי נמות. מן עסקני-ישראל חברים. רק מי שמצפוננו נקי, יעז לזרוק את האבן הראשונה.

זהו הדבר הראשון שכבר הוכח בפרשת שפיגל: אינך יכול לסמוך לא על הממשלה, לא על הכנסת, לא על המישטרה. בפר"טה כזאת, הנוגעת ללב של המישטר הרקוב הקיים, לא יזון איש אם לא יוכרח לעשות זאת.

כמו בפרשת-לכונ, כמו בפרשת-סוכנין — תלוי הכל בציבור עצמו.

רק אם יקום בו הזעם הקדוש, את תיפקע סוף-סוף פבלנותו המו"יאשת, אם יקמוץ את אגרופו וי"

שר הבריאות שפירא: מי צוחק לך בפרצוף?

הזעם בשולחן — רק אז יתחיל הטיהור הגדול.

★ ★ ★

לכה ננכה תביעות ברורות מאד, מוח"ר שיות מאד. תביעות שהן כה עשויות, עד כי הן בעצמם מובנות מאליהן: **אל"ף:** תמונה מייד ועדת-חקירה בלתי-תלויה.

לא ועדה פרלמנטאריה — כי בכנסת בר"ער הכובע על ראשים רבים מדי. זאב אינו טורף זאב, ועסקן לא ירשע עסקן. גם לא ועדת-שופטים, כי תפקיד השופטים הוא לדין בפלילים, במובן המצומצם ביותר. ואי"לו הציבור אינו מעוניין בגורלם האישי של שפיגל וגורו, אלא בגילוי מהות הפ"שע, היקפו במישרד-הבריאות ובכל שאר מישרדי הממשלה והעיריות, מידת אחריו"תם של ראשיה-המפלגה וראשיה-המישטר.

על כן דרושה ועדת-חקירה ציבורית, מורכבת מאישים בלתי-תלויים הנעלים מכל חשד, אולי בראשות שופט עליון — משוה"כמו "ועדת חקירה מלכותית" בבריטניה, או "חבר-מושבעים גדול" בארצות-הברית.

כי"ת: תבזול חסינותם של כל חבריה-הכנסת לצורך חקירה זו. יש לחוקק חוק מיוחד שיאפשר לוועדה זו, באורח חידעמי, לחקור כל אדם, לעיין בכל המסמכים, לגבות עדויות בשבועה.

מי שמסרב לשתף עמה פעולה, ייראה כי מבזה את בית-המשפט, ויישלח למאסר. **גימ"ל:** יוטל ע"י הוועדה להגיש לאומה, עד למועד קבוע מראש, דו"ח מפורט על כל האספקטים הנוכעים במישרון או בעקיפין מפ"רשת-שפיגל.

דו"ח זה יקבע לא רק נגד מי קיים חשד מבוסס, המצדיק את העמדתו לדין פלילי, תוך ביטול כל חסינות, אלא יענה גם על כל מאות השאלות שנתעוררו השבוע, והמ"כרסמות בלב כל אורה.

★ ★ ★

השאלה הראשונה: למי נועד הכסף? מבחינה משפטית אין זה חשוב, כי שר"הד הוא שחור, וגניבה היא גניבה. אך מבחינה ציבורית זה חשוב מאד. שפיגל אומר: הכסף נועד למוסדות המפ"לגה. המפלגה טוענת: לא דובים ולא יער. אחד משניהם משקר.

ואולי משקרים שניהם גם יחד? כאשר מיליוני לירות עוברות במזומנים דרך ידיים רבות, בדרך בתי-חוקית, ללא רישום ופ"י קוח — מי פתי ויאמין כי הכל הלך למטרות ציבוריות? מי יאמין כי לא נדבק דבר לידיים עצמן?

שחיתות ציבורית מוכרחה להוביל לשח"רות אישית. אך מי האישים המושחחתיים? האמנם רק העסקנים הקטנים והבינוניים? הגם לא נדבק דבר בידי אנשי הצמרת?

★ ★ ★

השאלה השנייה: מתי זה התחיל? כמה זמן זה נמשך? האם בכלל היה זה אייפ"ם אורח?

זוהי הפרשה הגדולה הראשונה מסוג זה שנתפסה. נתפסה במיק"רה. יש להניח כי בעשרות מיק"רים דומים לא נפסקה חקירת ה"מישטרה כאמצע, כמו הפעם, אלא לא החלה כלל!

מר שפיגל שירת במשך תריסר שנים כס"גן מגזל משרד-הדתות. מה קרה לגבי מאות בתי-הכנסת, המקוואות ושאר המיב"נים הדתיים שגיבנו בתקופה זו?

כמה מיליונים — ואולי עשרות מיליונים — ניגבנו במרוצת הש"נים? ולטובת מי?

★ ★ ★

השאלה השלישית: האם רק אנשי המפ"ל עוסקים במלאכה בזוייה זו? האם רק סוחריה-אלוהים הפכו את שיבתם בממשלה מכשיר לשוד המדינה? האם לא עשו כן גם סוחרי שאר האידואלים — סוח"רי הסוציאליזם, הבטחון והיוזמה החופשית? **מדוע החליטה מפ"ל לקבור את הפרשה עודה כאיבה? מה גרם להפסקת חקירת המישטרה ברגע המכריע? מה הרקע לקנונייה הע"כורה שהביאה השבוע להשתקה הכנדית של הפרשה? מדוע שותי קות המפלגות האחרות בכנסת? אם אפשר, גנוב מאות-אלפים בבניית בית-החולים, הנתון לפיקוח ולביקורת — מה קורה לגבי מיפעלים מסויימים, שאינם נת"ינים לשום ביקורת אמיתית, ובהם מושק"עים מיליונים בלתי-ספורים, מהם מיליונים הניגבים בדרניס-סתר, בהנהלת ביצועיסטים הידועים בציבור?**

★ ★ ★

פרשת - פיגל זועקת לשמיים — לא רק בשל עצמה, אלא בשל עומק הת"הום המתגלית בה.

אם אתה תסכים לקבורת הפר"שה, אם אתה תניח לגנבים ולשו"רים להישאר ע"י כנם ולצחוק לך בפרצוף — הרי אתה מאשר בכך שהינך ראוי לכך.